

at denne fremtidig skal eje sig selv og bestyres af et Havneraad under Finansministerens Overkontrol. Det anses for at være af Vigtighed, at denne Havn, der har Betydning derovre, og som forhaabentlig kan faa endnu større Betydning, bliver selvejende. Hidtil har den givet et Overskud til St. Thomas Kolonialkasse af 93,000 Francs aarlig. Nu skal den afgive et fast Tilskud til St. Thomas paa 50,000 Francs aarlig og selv beholde Resten. Derved haaber man, at den efterhaanden skal kunne opspare noget, saa at den kan foretage de Foranstaltninger, som ere nødvendige, for at Havnen kan siges at blive holdt nogenlunde godt vedlige. At foretage saadanne Foranstaltninger ved Havnen, at den kan komme op paa Siden af, hvad man maa kræve af en god, moderne Havn, koster saa mange Penge, at vi ikke foreløbig tør paatage os det.

Endvidere er der Forslag om en ny Toldlov paa St. Thomas. Den vestindiske Kommission havde foreslaaet, at St. Croix' Toldlovgivning uden videre skulde overføres paa St. Thomas. Men det har St. Thomas' Kolonialraad modsat sig. Og det forekommer ogsaa mig at være noget betænkeligt. St. Thomas er, som jeg sagde, en Skibsfarts- og Købmandsby, og det har været et stort Gode for den, at den kun har haft en meget lav Told; den andrager kun 3 pCt. af Værdien. Det er ikke til at beregne, hvilken Forstyrrelse det vil have i de økonomiske Forhold, hvis denne Told pludselig forøges meget betydelig, og der lægges høj Told paa næsten alle Forbrugsartikler. Man er gaaet den Vej med St. Thomas Kolonialraads Samtykke at forhøje Tolden fra 3 pCt. til 6 pCt.; det er endnu en meget moderat Told; den giver St. Thomas en forøget Indtægt af 90,000 Fr. aarlig.

Endelig indføres en Forbrugsafgift af Rom paa St. Croix, der vil indbringe 18,000 Fr. aarlig, og saa en Forhøjelse af Spiritus, der indføres til St. Croix, af 5 Fr. pr. Gallon, det vil sige $3\frac{3}{4}$ Pot, paa Spiritus af enhver Art, og 25 og 20 pCt. af Værdien paa Vin og Øl.

Nu har jeg gennemgaaet alle disse Love, der, som sagt, danne en Cyklus, der hænger sammen, og fremsætter dem her i Overensstemmelse med Kolonialraadene derovre. Der er maaske dem, der ville synes, at det Resultat, der her er naaet, ikke er tilstrækkelig godt, men der er dog vist ingen, der ikke vil synes, at det er et meget væsentligt Fremskridt fra det nu-

værende, et Fremskridt, idet det klarer det indbyrdes Forhold mellem Øerne og Moderlandet. Det er et meget væsentligt Fremskridt, idet det nedbringer Underskuddet, og det er et meget væsentligt Fremskridt, idet det giver Haab om, at Statskassen kan faa fuld Dækning for Underskuddet ad Aare. Jeg tænker, at alle Tingets Medlemmer ere enige med mig om, at det at lade det gaa, som det hidtil er gaaet, var umuligt. Jeg tænker ogsaa, at det store Flertal er enigt i, at det paa tværs af Befolkningens Villie at paaoktrojere den en Ordning, der vil blive mødt med Kamp og Uvillie, er af den Slags Ting, man ikke skal indlade sig paa, fordi det er noget, der alligevel altid mislykkes. Og naar det er lykkedes at naa til Enighed om en Ordning, der har saa mange gode Sider som den, der her er foreslaaet, er det mit sikre Haab, at Rigsdagen vil støtte mig ved at søge gennemført hele Kredsen af Love i denne Rigsdagssamling. Jeg skal hermed anbefale dem til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds for paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at forelægge Forslag til Lov om Lighuse ved Kirkerne paa Landet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Rørdam): Dette lille Lovforslag gaar ud paa, at der i Løbet af 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden ved alle Kirker paa Landet, hvor der ikke findes et Lighus, skal opføres et saadant, at Udgiften hertil skal dækkes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Kommunekasserne, og at Kirkeejerne skulle give gratis Grund dertil. Det er en Sag, der gentagne Gange har været fremme, og man har fra de forskellige Partiers Side gentagne Gange slaaet til Lyd for Sagen. Jeg for mit Vedkommende har gentagne Gange tidligere slaaet til Lyd derfor, men det er ikke lykkedes at faa et saadant Lovforslag gennemført. Det er mit Haab, at det maa lykkes nu, da Sagen i sig selv er en Sag, der har megen Betydning, særlig for Landboerne, og naar jeg har været med til at stille Forslaget, er det, fordi det ogsaa har betydelig sanitær Interesse. Jeg tillader mig hermed at anbefale Forslaget, idet jeg forbeholder mig at komme nærmere ind derpaa ved første Behandling.